

El ruc i el gel

Era hivern, feia molt fred i tots els camins estaven gelats.

L'ase, que estava cansat, no es trobava amb ganes per caminar fins l'estable.
-Vaja!, ací em quede, ja no vull caminar més -es va dir, deixant-se caure a terra.

Un famolenc pardalet va anar a posar-se prop de la seva orella i li va dir:

-Ase, bon amic, vés amb compte, no estàs en el camí, sinó en un llac gelat.

-Deixa'm, tinc son! I amb un llarg badall, es va quedar dormit.

A poc a poc, la calor del seu cos va començar a fondre el gel fins que, de sobte, es va trencar amb un gran esclafit. L'ase va despertar en caure a l'aigua i va començar a demanar auxili, però ningú va poder ajudar-lo. Encara que l'ocell va voler, no en va poder.

Clica en les respostes correctes.

1. En quina època de l'any va ocórrer esta història?

- A. A la primavera.
- B. A l'estiu.
- C. A la tardor.
- D. A l'hivern.

2. Per què tots els camins estaven gelats?

- A. Perquè feia fred.
- B. Perquè estava nevant.
- C. Perquè estava plovent.

3. On havia d'haver anat a dormir el ruc?

- A. Junt al pardal.
- B. Al costat del llac.
- C. A l'estable.

4. On es va quedar dormit?

- A. En el camí.
- B. En un llac gelat.
- C. Davall un arbre.

5. Per què li va passar això a l'ase?

- A. Perquè va ser capritxós.
- B. Perquè no va voler fer cas a un mal consell.
- C. Perquè va ser dormilega.